

си право да приемаме, догдѣто не излѣзе нѣкои съ неоспорими факти да ни докаже противното, че, както по нищо женитѣ не стојатъ по-долу отъ мъжетѣ, така и по отношение на гения твърдѣ естествено тѣ можатъ да се приравнятъ съ тѣхъ, т. е. *женитѣ можатъ да бѣдѣтъ гениални*.

Професоръ Гаетана.

(Неописуемъ женски животъ)

(отъ Клара Рейхнеръ)

Около половината на минжлото столѣтие, въ тихата библиотечна стая на стария университетски градъ Болона сѣдѣше замисленъ по научната си работа професоръ Мария — Гаетана Д'Анъези. «Математически анализъ», бѣше названието на положената прѣдъ него книга.

Нѣ кой работѣше надъ този анализъ? Сухъ ли испусталѣлъ ученъ съ очила и съ рано побѣлѣли коси отъ труднитѣ безсънни ноци? Не! — Това бѣше млада красива дѣвица; макаръ и минжала първата младостъ, тя запазила обаче своята красота и това изражение на очарователна женственностъ и простота, които ъж украсявахъ още повече, отъ колкото распространената слава задъ прѣдѣлитѣ на Италия за знаменитата дъщеря на знаменития професоръ по математиката въ висшата школа въ Болона.

Удивителенъ животъ до това врѣме прѣкарваше красавицата Мария — Гаетана. Майка си за нещастие тя изгуби още въ нѣжната си дѣтска възраст. Бащата окръжи дъщеря си съ двойна любовъ, като видѣ въ неѣж отъ една страна, поразителното сходство съ рано умрѣлата и много-любимата му жена, а отъ друга — приемница и послѣдователка на неговитѣ научни трудове. Професоръ Д'Анъези имаше още една дъщеря Мария — Тереза, нѣ тя се посвети исцѣло на музиката; въ Гаетана той видѣ бѣдѣщия свой колежъ и помощникъ. Отъ това очевидна бѣше радостта и гордостта, съ които той слѣдѣше за ранното развитие на дъщеря си. Още въ деветата си година, момичето свободно говорѣше по латински и държа рѣчь на този езикъ въ родния си градъ Миланъ за научнитѣ запятта на женитѣ. Съ години, за неописуема радостъ на бащата, въ неѣж се усиляше все повече и повече наклонността къмъ неговитѣ възлюбленни науки — Математика и философия.

Бѣденъ ученъ слѣпецъ! той не разбираше,

че като открива за дъщеря си широкитѣ врата на науката, той самъ ъж лишава отъ висшето удоволствие на жената — щастие въ любовта и домашенъ животъ. Неможе да се каже, че Мария по принципъ желаше да се откаже отъ личното си щастие; нѣ това изключително положение, което занимаваше младата дѣвойка, като потѣнжъ въ строго научнитѣ занятия, даде такова направление въ живота ѣ щото то трѣбваше рано или късно да се отрази жестоко на нейното още непробудено сърдце.

Гордий и възбудилъ всеобща завистъ баща съ въсторгъ гледаше на постояннитѣ занятия на дъщеря си, която на 18-та си година знаеше вече основателно, освѣнъ своя роденъ италиански езикъ, още шесть други, а именно: латински, гръцки, еврейски, нѣмски, французски и испански, и така успѣшно бѣ изучила Математиката и Философията, че на 19-та си годишна възраст успѣ да постави и защити 191 философски тезиси. Колкото всеобщи и да бѣхъ удивленията и похвалитѣ за прѣкрасната дъщеря на Д'Анъези, тя така малко внимание обръщаше на тѣхъ както и на многочисленнитѣ искатели на ржката ѣ, привлѣчени толкова отъ красотата и славата на младата дѣвойка, колкото и отъ състоянието на баща ѣ. Сърдцето на Мария до това врѣме дрѣмѣше и всичкитѣ ѣ мисли прѣнадлѣжахъ на науката и на баща ѣ. Стария професоръ, увлѣченъ отъ усиѣха на дъщеря си, забрави, че младата дѣвойка има друго назначение въ живота, освѣнъ занятията по науката и философията; а дъщерята, неприучена къмъ домашния животъ и лишена отъ тази пронацателностъ, която се дава отъ сърдцето, а не отъ учението, не заблѣжваше, какъ усиленитѣ ѣ запятта подковавахъ здравнето на баща ѣ.

Така се миняхъ години, а съ тѣхъ и първата младостъ на прѣкрасната Мария — Гаетана. Числото на искателитѣ ѣ се умали, а съ ученитѣ, съ които тя се сношаваше, видѣхъ въ неѣж повече колежъ, отъ колкото жена. Нѣ най-послѣ дойде часътъ, когато и Мария позна сладкото чувство любовъ. Младия, високонадаренъ ученъ, Стефанело Де-Енита, посѣти стария Болонски университетъ, съ цѣлъ да разшири своитѣ познания, като слуша лекциитѣ на знаменития, професоръ Д'Анъези. Стефанело се появи въ дома на професора и за-скоро почувствува непрѣодолимо влѣчение къмъ неговата дъщеря. Нѣ той се всхлѣщаваше не отъ учението ѣ, а отъ самата

неѣж; привличаше го очарователната красота на младата дѣвойка, пейната сърдечна простота и самоотверженна привързанность къмъ баща ѝ. Като всѣки влюбенъ, той рѣши твърдо, че Мария—Гаетана трѣбва да принадлежи нему, че тя трѣбва да се откаже отъ науката и ученитѣ триумфи и да посвети себе си за обязанноститѣ на домашния животъ. Въ случай че му се отдаде да ѝ внуши тѣзи чувства, които той самъ усѣща къмъ неѣж, то разбира се Мария ще се подчини на неговитѣ убѣждения! Та дали не е той поскжпъ за неѣж отъ науката? А единъ нжтъ да влѣзе въ неговия родителски домъ, да живѣе съ неговата добра майка—грижитѣ и любовта, които ще ѣж окржаватъ тамъ, тихий семеенъ животъ и радоститѣ при домашното огнище, отъ които тя е била лишена отъ дѣтинство, навѣрно ще произведжтъ на младата дѣвойка най-благоотворно влияние.

Въ това врѣме, когато Стефанело мечтаеше по какъвъ начинъ, въ сърдцето на Мария—Гаетана се събуди, като освѣти съ слнченъ блѣстикъ всичко наоколо, топлото чувство любовъ. Да, тя така сжщо залюби този человекъ, залюби го искрено и тѣй силно, че това чувство още отъ най-напрѣдъ расклати пейното сърдце. За съжаление, въ своето чисто женско стрѣмление да докаже на любимия си человекъ своята дълбока привързанность къмъ него, постижни по съвършенно лжливъ нжтъ. Тѣй като всикитѣ пейни мисли бѣхж насочени на науката, то ѝ се струваше, че съ своитѣ блѣстящи триумфи още повече ще заслужи неговото расположение, като ще го накара да се гордѣе съ любимата си жена. Стефанело съ вѣсторгъ заблѣлжж нескриваемото чувство къмъ него не младата дѣвойка; нъ пейнитѣ запятая произвождахж на него не това впечатление, което очакваше тя. Напротивъ това го неприятно поражаваше, гдѣто тя срѣдъ приятнитѣ бури на любовта, може да мисли за научни запятая. Между това случи се едно обстоятелство, което по най-слепъ начинъ докачи гордостъта и самолюбieto на младия человекъ. Професоръ Д'Анъези се разболѣ доста сериозно: тѣй щото трѣбваше да прѣкрати за нѣколко врѣме своитѣ лекции. Това обстоятелство силно огорчи стареца, като се опасяваше, че може да изгуби мѣстото си. Мария—Гаетана, за да успокои баща си, прѣдложи му да го замѣсти, ако получи разрѣшение за това. Професорътъ съ радост одо-

бри мисльта на дѣщеря си, като не подозираше, че съ тази крачка тя разрушава щастieto на цѣлия свой животъ.

(Слѣдва).

Морална педагогия.

(Продължение отъ 13 брой).

Или билъ добродѣтеленъ человекъ и съ голѣмо благоговѣние извършвалъ своя свещенически длжгъ; нъ той не обрѣщаль внимание на безредията и безчестията на своитѣ синове Офни и Финеесъ. Напраздно за това пророкъ Самуилъ често го мѣмрѣлъ. Най-послѣ Богъ се рѣшилъ, щото да истрѣби и синоветѣ, и бащата въ единъ н сжщи день, та първитѣ бидохж убити отъ пновѣрцитѣ, а той нѣкъ, като се научилъ за злочестината, паднжлъ отъ стола и умрѣлъ (Цар. I).

За основа на педагогията считайте винаги послушностьта, а безъ неѣж никога не се надѣвайте за добро. Борѣте се съ врѣме още противъ всѣко своенравие на дѣтето си; показвайте се опечалена и укорявайте дѣтето, колчемъ то прѣгрѣшава. Не му прощавайте, освѣнъ слѣдъ като видите, че е вече послушно. Поддържайте го обаче и похваляйте дори понѣкогажъ, когато то си изпълнява точно длжноститѣ, като се показвате винаги безиреистратна, а никога не — мека по умоленията, или сълзитѣ му; когато нѣкъ ви прѣдлага нѣща неумѣстни и врѣдителни, недѣйте отетжива на необмисленитѣ и глупавитѣ му искания. Инакъ то отъ начало ще ви поиска бастончето, сетнѣ часовника, посетнѣ хвѣрчащето вѣнъ отъ прозореца птиче и най-сетнѣ каквото види или си въобрази. Тогива търпѣте ако можете, неговитѣ викове и другия шумъ!!!

Когато Фенелонъ наказвалъ своя ученикъ, всикитѣ хѣра въ палата се отнасяли студено къмъ вѣсенитанника му; забранявали му изведнажъ упражненията, игритѣ, забавленията; никой не смѣялъ да поговорн съ него, така щото той се намиралъ, такорѣчи, чудесно осамотенъ посрѣдъ многолудieto; та, като не можелъ напиконъ да прѣтърпи такова изоставяние и осамотение, принуждавалъ се да поиска прошка. Отъ такъвъ единъ сгоденъ случай като се въсползувалъ Фенелонъ, тоя чудесенъ и уважжмъ на своя новъ Телемахъ Менторъ, чрѣзъ своитѣ съвѣти и наставления, привеждалъ въ такова

умиление сърдцето на дѣтето, щото сълзитѣ на ученика поливали ржцѣтѣ на учителя.

Колко прѣгрѣшаватъ майкитѣ, когато се бо-
жатъ, да не поврѣдѣтъ здравнето на дѣтето,
като го изболчаватъ, или отдалечаватъ отъ ма-
сата и обикновеннитѣ веселби. Послушното дѣте
става търпѣливо и весело, а непослушното ста-
ва ядосливо и своенравно, обеспокоява се за кое-
да-е нищожно нѣщо и цѣль денъ вика, а като
порасте става чловѣкъ хищникъ и злодѣецъ.

Това злощастие сполѣтъ Марія Медичи, съ-
пруга на Хенриха VI-й, французски кралъ. «Ти
плака», казвалъ ѝ той, «за гдѣто наказахъ до
нѣйде си дѣтето ти! нѣ ще заплачешъ нѣкога
много повечко за всички злини, които може
би ще испатишъ отъ него!» И наистина едвамъ
въсприелъ царщината Лудовикъ XIII-й, като другъ
Неронъ, отдалечавалъ всички приятели на своя-
та майка, запрѣтилъ ѝ строго излизаннето изъ
станитѣ, заградилъ дори съ стѣна и всичкиѣ
врата на жилището освѣнъ една само, която се
съобщавала съ писалището! Измъчена отъ та-
квива злини онѣзи злощастна жена поискала да
си замине; нѣ той нито мѣстото на заточенето
ѝ допускилъ да избере; защото царьтъ-синъ ѝ
непроводилъ ѝ на нждѣто той искалъ, а само
прѣди заминаването ѝ позволилъ да види своя
непризнателенъ синъ; и тогива обаче ѝ нало-
жилъ изрично колкото думи била длѣжна да ка-
же нему. Колко сълзи пролѣла тогисъ влѣтата
майка! А той напротивъ стоялъ неумолимъ и
непрѣклоненъ, а като се научилъ, че майка му
влизала въ каруцата, притекълъ се радостно
къмъ вратичкитѣ, за да види, че заминува! На-
конецъ като намѣрила срѣдство да избѣга изъ
крѣпостъта Blois, гдѣто бѣше заточена, тая до-
стойна за оплакване царица се скитала отъ
мѣсто на мѣсто, догдѣто пристигнала въ Коло-
ния и тамъ умрѣла луда...

Они, които отлага поправенето на злитѣ
привички на дѣтето въ друго врѣме освѣнъ въ
нѣжната му възраст, той мисли много леко за-
щото моралната болестъ, като стане хроническа,
става неискѣрима, а страститѣ, като се уси-
лятъ, оставатъ непобѣдни, както вгравѣлото
се вече дърво.

Запрѣтивай на слугитѣ, да ласкажатъ че-
столюбнето на дѣтето, като ги напменуватъ съ
благородни имена, или като имъ расправятъ за
тѣхното високо положение или богатство въ бж-

джще. Такива глупави говорения подбуждатъ и
питажатъ прѣди всичко друго, гордостъта. На-
противъ же полезно е да чува често дѣтето, че
всичкитѣ блага на високитѣ чинове често и много
лесно сж се загубили като димъ, че царѣ не-
падижли, че офицери се унижили като изгубили
благоволеннето на глупавитѣ си князѣ, че дър-
жавни мжже и богаташи достигнали да станатъ
просяци. И обратно, благодѣтелята и прѣимуше-
ствата облагородили, прославили, въздигнали не-
познати и нечувани по-прѣди хора.

Ний се смѣемъ понѣкогажъ, когато виждаме
дѣцата да се прѣобличатъ и прѣструватъ за да
се присмѣжатъ надъ нѣкои естествени недоста-
тъци на другитѣ. Запрѣти отъ начало още та-
ковато имъ злорадно расположение, защото това
нѣщо е противно на чловѣколюбието и на духа
на християнската вѣра, която прѣпорѣчва вза-
имната общъ и търпѣнието къмъ всинца. Ста-
вай прѣди всичко по-строгъ върху това, ако
лицата, надъ които се тѣ присмиватъ, сж род-
нини и домашни, като се грижишъ, колкото мо-
жешъ, да отклонишъ такова стрѣмление отъ
лошо къмъ добро, по подражение на старитѣ
Спартанци, които завеждали младежитѣ прѣдъ
иницитѣ, за да намразятъ тѣхнитѣ прискѣр-
бини и смѣшни безредия. Така остроумний архи-
тектъ затваря вратичкитѣ, отъ гдѣто идатъ врѣ-
дителни испарения, а отваря други къмъ чистия
въздухъ, къмъ съживителната дневна свѣтлина
и къмъ приятното зрѣлище на полето или морето.

Привикни дѣцата си на вѣжливостъ; учи ги
да сж признателни за направенитѣ имъ отъ по-
долни благодѣяния и да припознаватъ и да ис-
повѣдватъ пакостъта отъ развалата на нѣщо,
което държатъ въ ржцѣтѣ си. Когато давашъ
пари на дѣтето, недѣй му зарѣчва изрично, да
ги пазн, нито нѣкъ го не съвѣтвай ако то ги
харчи беспощадно, гдѣто се случи. Сицилийски
тиранинъ Дионисий, като видѣ въ стаята на
сина си много сребърни и златни сѣждове, кол-
кото той имаше такива за подарѣци: «азъ те
считамъ недостоеенъ за царщината, му ка-
залъ; понеже до сега не си придобилъ ни единъ
приятель чрѣзъ полученитѣ ти отъ мене пода-
ръци. Благоденствующий наистина е длѣженъ
да помага имѣющитѣ нужда и да утѣшава,
колкото може, скѣрбитѣ на другитѣ.

Веднжъ Теодосий Великий, като влѣзълъ
въ стаята на сина си Аркадия, видѣлъ, че учи-

тельтъ му Арсений стоелъ правъ, а пѣкъ ученикътъ си сѣдѣлъ спокойно! Отъ това се той много разгнѣвилъ за търпѣнието на стария въспитатель, загдѣто възбуждалъ въ ученика си гордостъ, та повелѣлъ, щото той да стои правъ и дори гологлавъ, а онзи да сѣди.

Колкото полза принася постоянството на родителитѣ и на педагогитѣ, толкова глупави сж проститѣ заканвания. Пѣгрѣшенията на дѣцата трѣбва да се наказватъ точно, съразмѣрно и о врѣме, а добритѣ имъ дѣяния и постижки еднакво да се възнаграждаватъ. Не общавай прочее никога това, което никакъ нѣмашъ намѣрение да извършишъ; защото съ това се губи всичката вѣра на дѣтето къмъ тебе. Още не се приструвай прѣдъ него; защото и то се научава да се прѣструва и да лукавствува. Ако, когато си разгнѣвенъ въ нѣщо, накажешъ дѣтето, може би то ще помисли, че въ тоя случай не дѣйствувашъ отъ истинска къмъ него обичъ или за неговия събственъ интересъ, нѣ просто увлѣченъ отъ страстьта си.

Когато се касае за избиранието на кариера на момчето, не е достатъчно само рѣшението на бащата, нѣ изисква се въ такъвъ случай неговата воля или физическото стрѣмление. Понѣкогашъ обаче нуждни сж свѣтитѣ и мнѣнията и на другитѣ роднини или опитни хора.

Славянски жени.

Хенрика Листевска

отъ Захеръ Мазохъ.

(Продължение и край).

Малката армия на възстанниците, слѣдъ като се организира добръ въ Краковъ и снабди съ оружия и мундиръ, тръгна и нахлу въ Галиция. Бенедекъ отиде насрѣща ѝ и даде около селото Гдовъ кърваво сражение, въ което Хенрика на чело заедно съ Джмбовски взе участие. Прѣкрасната дѣвојка, облѣчена съ развѣвающа се амазонка, съ брандербургска жакетка, съ червена конфедератка на главата, и съ сабя въ ржка, напомнише оная полска кралица, която помогни на Ягеллона да удържи толкова побѣди надъ тевтонскитѣ рицари. Тя въ сжщото врѣме напомнише дързекитѣ амазонки въ врѣмето на конфедерацията и на борбитѣ въ възстанието прѣвъ 1831 год.

Нѣ всякий героизмъ на Хенрика, присъединенъ къмъ храбростъта и военния талантъ на Джмбовски отидохъ на пусто. Поляцитѣ, съвършено разбити и поразени, оттеглихъ се въ безпорядкъ къмъ Подгорица. Повече отъ хиляда души възстанници останяхъ на бойното поле. Косата на полския селянинъ бѣше направила ужасна жътва.

Бенедекъ прѣслѣдва побѣденитѣ съ всичката енергия, която по-сестѣ му заслужи толкова лаври на бойнитѣ полета въ Италия и Венгрия. Той прѣслѣдва съ страсть бѣгушитѣ съ малочисленната си войска, съ която располагаше и нѣколкото чети селяни, които се бѣхъ съединили съ него, и пристигна почти въ сжщото врѣме съ тѣхъ въ Подгорица.

Джмбовски бѣше на мнѣние да даждѣ още единъ пжтъ сражение, нѣ другитѣ водители бѣхъ обезкуражени; тѣ исчезнахъ единъ слѣдъ други и Джмбовски скоро се видѣ самъ въ черковната стая, гдѣто бѣше военный свѣтъ. Той отчаянно сѣднѣ на единъ столъ. Въ момента на тѣзи безнадеждностъ и отпадане, той почувствова, че една малка ювашка ржница се наблѣгна на рамото му; той си дигна полегка главата, и видѣ Хенрика Листевска прѣдъ себе си.

— Бжди сърдчанъ, друже, и прѣди всичко хладнокрѣвенъ. Нищо ли не ни остава да правимъ?

— Остава ни само честно да умремъ. отговори Джмбовски съ тжжна усмивка.

— Прѣкрасно! тѣй да бжде; ще умремъ заедно.

Австрийцитѣ прѣвзехъ Подгорица съ пристѣпъ. Послѣднитѣ възстанници, слѣдъ като се помжчихъ напуста да противостоѣтъ, бѣгахъ въ безпорядкъ къмъ Краковъ.

Впрочемъ една малка чета, която имаше задъ гърба си черковата, постоянствуваше да се държи сръщу неприятеля. На чело на тая чета се заблѣжаваше единъ младъ човѣкъ съ полска униформа, съ прикривена сабя въ ржка, а, отъ страна до него, една млада дѣвојка, която дигаше знамето и като че съ прѣзрѣние канѣше неприятеля за послѣдния борба. Малката чета, щомъ като видѣ, че се приближава къмъ нея единъ отрядъ австрийци изгърмѣ, нѣ единъ неприятелски залпъ свали на земята по-голѣмата частъ отъ тия герои. Които останяхъ неповрѣдени, избѣгахъ.

Между убититѣ намѣрихъ вожда на тая малка фалапа, младата знаменоска и много свещеници.

Въ тоя сѣщия часъ Краковъ капитулираше и австрийцитѣ, пруситѣ и русситѣ по едно общо съгласие го заемахъ.

Носѣше се слухъ, че Джмбовски билъ избѣгалъ; нъ отъ тогава не се е чувало нищо за него да се говори.

Единъ отъ останжилитѣ живи отъ тая чета ми разказа по-послѣ въ Прага въ врѣме на панславистския конгресъ, че Джмбовски е билъ убитъ прѣдъ черковата, а заедно съ него и Хенрика Листевска съ полското знаме въ ръка.

Габрово.

Отъ Французски. *Ж. А.*

БИОГРАФИЯ на Госпожа Стаелъ.

I.

Имало е и има за всѣка общественна епоха истински и физически характери, които ѝ прѣдставляватъ и ѝ растълкуватъ! Като специални божества, знаменити и прѣдприемчиви личности характеризиратъ обществата и вѣковетѣ.

Френското възстание, което твърдѣ много съдѣйствувало на Европейското цивилизоване, освѣти множеството на отличившитѣ се гениални мъже, имало и своитѣ героини и знаменити жени.

Прѣзъ тази плодородна откъмъ гениалности епоха, имало е жена, въ чиято слава се заключавахъ и се съединявахъ всичкитѣ женски гени, прочувайн по даровитостъ, и отличаващи се по прѣдаанность, душевно благородие, дѣятеленъ характеръ, чувствителность, учение и дѣятелность. Тази жена, която украсява и обгражда, тъй да кажемъ, всичкитѣ други и ги възвеличава и обезсмъртява чрѣзъ своята извънмѣрна гениалность била госпожа Стаелъ, за която Шатобриандъ казалъ: «Тя ще прибави още едно име въ списъка на безсмъртнитѣ имена».

Тя била дъщеря на знаменития министръ на финанситѣ Некера въ врѣмето на Лудовика XVI-й, и се родила въ Парижъ на 22-й Юлий 1766.

Тази малка мома, възпитавана подъ строгия надзоръ на майката и подъ пълната отъ въсхитително и чедолюбиво настрѣчение грижа на знаменития ѝ баща, когато тя обичала и обо-

жавала като нѣкое земно божество, прѣдобѣщавала блѣщаще бѣдѣще.

Тя не се наслаждавала отъ четението на дѣтински книжки, нъ драго ѝ било да се вдѣлбочава въ сериозни четения. Тя придружадала майка си въ театра, а като се връщала въ дома, построявала си книжни царѣе и царици, на които учела актьорството и съ които прѣдставлявала съ неизразима сериозность всичко, що помнѣла отъ трагедията, въ прѣдставленнето на която присѣтствувала прѣдидущия день. И тя сѣщо, като Германскій поетъ Goethe, е имала своитѣ кукли.

Единайсетгодишна госпожица Некеръ рисувала разни картини и съчинявала тържественни рѣчи, споредъ тогавашния обичай.

Петнадесетгодишна тя написала единъ очеркъ за духа на «Монтесквитѣ закони» съ много коментарии отъ рѣдка критическа важность. По сѣщата епоха, тя испратила на баща си, министра на финанситѣ, анонимно писмо, въ отговоръ и опровержение началата му, изложени въ една негова знаменита икономическа рѣчь. Стилътъ на писмото прѣдалъ съчинителката му.

Първото ѝ съчинение прѣмнижло почти незабѣлжено. Писмата ѝ обаче върху теоритѣ на Ж. Ж. Rousseau (Руссо) сѣ истинското ѝ първо съчинение, чето лѣточислението положило основитѣ на литературната ѝ гениалность. Въ това ѝ съчинение всички ония неопрѣдѣленно и боязливо до сега искавани нейни знания и принципи, изпълтени и облѣчени въ единъ стилъ отъ необорима сила и прѣвъсходна гладкость налагатъ се на читателя имъ. Всички по-послѣ издадени списания на г. Стаелъ като въ прѣдговоръ се заключаватъ въ хармоничната и съдържателна панегирика на Руссовитѣ писма сѣщо така, както една чудесна музикална пиееса, омайва и сграбчва, тъй да кажемъ, слушателя още отъ пълното му съ божественни мелодии въведение. Името ѝ, прочуванитѣ ѝ гениалность и литературни тържества, съдѣйствували въ бракосъчетанието ѝ съ барона де Стаелъ Олцайнъ, шведски посланикъ въ Парижъ.

Този бракъ, който никакъ не е прославилъ ползуващата се отъ всемирна прочутость дѣвица, излѣзълъ много нещастенъ. Тя, майка на три чеда, принудила се да се отдалечи отъ съируга си, за да се завърне отново при него, когато той тѣжко боленъ ималъ пужда отъ отгледване и

лѣчение. Тя, безъ да е хубава омайвала и очаровавала съ грацията си въ всѣко движение и дѣяние. Който веднѣжъ ѣхъ погледвалъ, мѣчно можелъ да си отдѣли очитѣ отъ нея. Тя носѣла картината, отпечатъка на идеална духовна красота. Гениалността блѣщѣла въ прѣкраснитѣ и бистритѣ ѣ очи.

Доброто ѣ тѣлосложение, грациозний и прѣлестний ѣ нравъ придавахъ голѣма авторитетность на думитѣ ѣ. Въ нея съзиралъ нѣкой драматическа вънкашность. Облѣклото ѣ било просто и лишено отъ своенравни повости. Никакъ се не подлагала на моднитѣ изискания, нѣ се отличавала по живописния и неподражния си вкусъ въ облѣчанието. (Слѣдва.)

Разни.

*** Жертви на мѣне-пиянци. — Г-а Хелминъ Гуроръ издаде краткъ етюдъ за истрѣбителното влияние на пиянството върху долнитѣ общественни классове въ Англия. Въ това ѣ сѣчение тя обнародва статистика, отъ която се доказва, че числото на убититѣ отъ мѣжестъ си жени, по цѣлти Английска държава, отъ Януария на 1889 год. до края на Априлия на 1891 год. възлиза до 3400.

*** Германската камара за женитѣ-работници. — Споредъ новия законъ на германския Reichstag се отръдѣли, щото майкитѣ-работници да прилѣжатъ работата си половинъ часъ прѣди дружитѣ, за да се врѣцатъ съ врѣме въ дома и се грижежъ за чедата си.

*** Женска дѣятелность въ Китай. — Китайската императрица основа съ свои собствени разности грамадна фабрика за копирени платна, съ цѣль да достигне работа на цѣли милиони жени и дѣвѣци, които умиражъ отъ гладъ, по нѣмание работа. Това индустриално заведение се основа въ самата околность

5) ПОДЛИСТНИКЪ

ЗЛАТНИЙ КАМШИКЪ

(РАСКАЗЪ).

(продължение).

Г. Слѣдъ бала.

На другия день слѣдъ бала, генералъ Визодъ давалъ угощение на по-знатнитѣ фамилии въ Алжиръ, съ които той се прощавалъ, понеже искажъ да се опѣти къмъ вѣтрѣшностьта, за да испѣди Арапитѣ, и да организира нова политическа система, за по-добро защищаване отъ разбойническитѣ нападения на варваритѣ Арапи. Помежду събранитѣ тукъ се намѣрвали и познатитѣ намъ Сенъ-Мартинъ, внучката му Юлия Восанъ и графѣтъ Де-Лафериеръ. Госпожата Диваллонъ бѣше написала до Г. Визода, като простѣла извинение, за гдѣто не можала да дойде на угощението, защото била уморена и защото Рихардъ бѣше излѣзълъ на ловъ и не бѣше се върналъ още.

А прѣди да сѣднатъ на трапезата, слугата обадижъ на Юлия, че ѣхъ търсили. Юлия излѣзла и слѣдъ нѣколко врѣме тя пакъ се върнала съ лице

на Пекинския императорски дворецъ, така щото работата въ нея да се извършва подъ непосредствения надзоръ на императрицата, на която не се допуца, споредъ Китайскитѣ закони, излизането вънъ отъ двореца.

Книги и списания

получени въ Дирекцията ни.

Християнски Свѣтъ, издава Методистката епископална миссия, Год. III, бр. 7, Руссе 1894.

Библиотека кн. III. I, II и III кн. на «Библиотека» се намиратъ за проданъ въ Администрацията на списанието и въ книжарницитѣ: на Хр. Г. Дановъ въ Пловдивъ и на К. Г. Самарджиевъ въ Солунъ цѣната на I. кн. 1 л. 50 ст. на II 10 ст. и на III 1 л. 50 ст. Пловдивъ 1894.

Развитие, списание за наука и литература за жени. Редакторъ-издателка: Георгина Хр. Георгиева год. I. кн. II, годишна цѣна 8 лева, Вратца 1894. Желаетъ му добъръ успѣхъ.

Искра, всѣкъмѣсечно научно литературно и общественно списание. Редакторъ-издатель: В. Юрановъ. Год. V, томъ I, Шуменъ 1894. Годишна цѣна 12 лева.

Лѣкуванieto на Охмиката въ санаториитѣ. Отъ Д-ръ А. Д. Пюскилиевъ. София 1894. Цѣна 1 левъ.

Библиотека кн. II. Биография на Ла Фонтенъ отъ Де-летръ. Прѣвелъ отъ френски Д. В. Храповъ, Пловдивъ 1894. Цѣна 20 пари или 10 ст.

Корреспонденция.

Г-н и Г-а Цв. Майоръ-Бояджиева Плевенъ, Александра Чохаджиева Дубница. Получихме стойностьта на едногодишното течение на списанието; благодаримъ. Г-нъ Юрд. Пв. Маровъ писмата Ви подъ № № 88, 89 получихме. Г-а М. Попова Чирпанъ, Г-а Ев. Г. Лещова Тарново. Съобщѣте молимъ, до сега кждѣ сте получавали списанието. — Г-нъ Урмановъ Свищовъ. Писмото Ви получихме и съ съдържанието събранихме се. Алманаха искайте отъ Г-жа Т. Кърдж. Свищовъ, отъ която получихме само 2 лева.

червено, като огненно, а на рѣцѣтъ си държала златния камшикъ.

— Какво ви се случило, госпожце? попиталъ ѣхъ Лафериеръ, щомъ ѣхъ видѣлъ да влѣзе.

— Виждете, проводилъ ми го! казала открито Юлия, пълна съ смущение, като показвала камшика и държала съ рѣката сърдцето си, за да успокои силното му биење.

— А! какъ това?

— Единъ Арапинъ ми го даде, а на питанята ми не отговори нищо.

— А! не ми ли казвате прочее, че Г. Диваллонъ е чистъ и безгрѣшенъ рицаръ, както казважъ другъ пътъ? казалъ графѣтъ смѣящъ се.

— Нѣмате право да му се подсмисвате за това, г. графе, отговорила Юлия съ нѣкаква си сериозность. Той показалъ чудесно мѣжество; такъвъ голѣмъ подвигъ извършилъ за една моя лукавшина. Увѣрявамъ ви, че за това много ми е жално и . .

— Арапитѣ, увѣренъ съмъ сега, че сѣ баснословни нѣща, искажъ да отговори графѣтъ, възмутенъ отъ строгия отговоръ на дѣвицата. Нѣ изведнажъ съ грѣмъ се отворили вратата и слугата високо обадижъ:

LE FOYER**DOMESTIQUE****JOURNAL pour la FAMILLE**

Publie chaque semaine des articles inédits sur tout ce qui intéresse le cercle de la famille: éducation, morale, hygiène, économie domestique. Il vient d'inaugurer un service timbrologique destiné à rendre d'excellents services aux amateurs. Il fait également une large place à des productions littéraires de nature à délasser en instruisant. Sa tendance et son esprit le recommandent tout spécialement aux mères de famille et à la jeunesse. Il peut être mis entre toutes les mains et chaque de ses années représente un cadeau d'étrennes aussi utile qu'attrayant, sous forme d'un beau volume de plus de 600 pages, relié dans un emboîtement spécial.

L'abonnement est de 6 fr. pour l'année et 3 fr. pour 6 mois

Demander à M M Attinger Frères, Neuchâtel,
des livraisons specimen gratuites

MALADIES SECRÈTES

impotence. sont guéries avec sûreté. Traitement par lettre après l'envoi d'informations spéciales qui soient accompagnées de timbres-poste pour la réponse. Se diriger à l'adresse:

OFFICE SANITAS
57, Boulevard de Strasbourg
PARIS

— Госпожата Диваллонъ!

И тутакси майката на Рихарда влезла, като полудѣла.

— Уловили го! завеждатъ го въ горитѣ, ще го убийтъ! извикала, щомъ генералъ Визодъ, зачуденъ за неочакваното появяване, приближилъ се къмъ нея, да ѝ приеме благородно.

— Кого уловили? кого ще убийтъ? разкажете ми, госпожо, ѝ казалъ съ сладъкъ тонъ.

— Сина ми уловили, сина ми! ще го убийтъ! Арапитѣ го уловили! викала горката майка. Генерале, помогнете, избавѣте го! Знаете, че синъ ми е всичко за мене на този свѣтъ! Безъ сина си, знаете, че ще умрѣ. И ако умрѣ, каква полза? Смъртта ми ще го избави ли? А! представѣте си! Арапитѣ го ниятъ, вичаѣтъ го по горитѣ! Помогнете, помогнете!

— Госпожо, казалъ генералътъ, не се обеспокоявайте толкова; разкажете ми, какво се е случило.

Госпожа Диваллонъ разказала, че синъ ѝ излѣзълъ отъ сутринята на ловъ, като се обѣщавалъ, че ще се върне до вечерята, въ че прѣди малко време единъ Арапинъ ѝ донесълъ прѣстения му и нѣколко думи саморѣчно писани, чрѣзъ които ѝ обаждалъ, че го уловили Арапитѣ.

И слѣдъ като казала това, тя се хвърлила на краката на генерала.

Отговорница: Т. Г. Нсева.

EPILEPSIE.

crampes, Neuralgie, sont guéries complètement d'après une méthode unique, mille fois éprouvée.

Traitement par lettre après la remise d'un rapport circonstancié, contenant timbres-poste pour la réponse.

Se diriger à:

OFFICE SANITAS
57, Boulevard de Strasbourg
PARIS

ЕКОНОМИЧЕСКИ САПУНЪ

НА

ХР. ИВ. РИЗО,

награденъ съ златенъ медалъ въ I то Българско Земледѣлческо-Промышленно Изложение въ Пловдивъ.

Прѣпочитайте винаги сапуна, който къмъ едната страна носи бюста на Н. Ц. В. Фердинандъ I Български князь, а къмъ другата — надписа: сапунена фабрика, първо качество — Христо Ризо, Варна.

— Синъ ми, викала, генерале! синъ ми! И паднала като мъртва на земята.

Юлия, на която лицето се покрило отъ смъртна блѣдностъ, помогнала ѝ първа да стане. А генералътъ, като ѝ подпрѣлъ и ѝ положилъ на капакето:

— Госпожо, ѝ казалъ, остаѣте спокойна за вашия синъ. Слѣдъ двадесетъ и четири часове, азъ самъ ще ви го доведѣ.

И като се обѣрналъ къмъ околостоящитѣ офицери:

— Господа, притурилъ; повикалъ ги съмъ на угощение, ще ви дамъ едно по-добро. Нека приемъ още единъ пътъ и всички на конѣтъ си. Войската е готова! Слѣдъ половинъ часъ трѣгваме. Господи, госпожицѣ и господа тукъ нека пиѣтъ за здравнето и сполуката ни: оставамъ графъ Де-Лафериера на моето мѣсто. Рихардъ е единъ отъ най-достойнитѣ на Франция синове. Трѣбва още прѣди полунощъ да е освободенъ!

Казалъ, и общъ ентузиазмъ и викъ заглушили гласа му. Госпожата Диваллонъ станала, и, ако не ѝ запрѣтивалъ това генералътъ, искала да цѣлуе ръката му. Офицеритѣ пили още единъ пътъ заради сполуката имъ и се стекли всичкитѣ къмъ войската; а слѣдъ половинъ часъ генералъ Визодъ трѣгналъ верѣдъ голѣмото въехищение на жителитѣ.

(Слѣдва.)

Печатница Л Нитче — Варна.